

TRANSCRIPTIECONVENTIES

gesprekken te kunnen bestuderen, worden ze opgenomen en op een speciale manier opgeschreven ('getranscribeerd'). De notatieconventies in de conversatie-analyse zijn ontwikkeld door Gail Jefferson (Jefferson 1979, 1983b en 1983c; Ochs e.a. 1996: 461-465). Naast een zo zorgvuldig mogelijke weergave van wat de gespreksdeelnemers zeggen, en hoe ze dat zeggen, ligt de nadruk op het vastleggen van de interactionele details die van belang zijn voor de interpretatie van het gespreksverloop. Het streven is bovendien om dat op een manier te doen waardoor de transcriptie ook zonder al te veel specialistische kennis leesbaar blijft. Paragraaf 2.2 bevat een uitgebreide toelichting op het transcriptiesysteem. Opvallende kenmerken van dit transcriptiesysteem zijn:

- elke nieuwe beurt begint op een nieuwe regel;
- beurten worden relatief ten opzichte van elkaar gepositioneerd, hetzij door meting van een tussenliggende pauze, hetzij door markering van de plaats waarop overlap tussen beurten begint;
- prosodische productie-eigenschappen die interpretatief relevant lijken, worden zo mogelijk genoteerd.

Gespreksorganisatorische relaties

(1,5) een stilte met een duur van het aantal aangegeven secondes, hetzij binnen een uiting van eenzelfde spreker (beurt-intern), hetzij tussen de beurten van twee opeenvolgende sprekers (beurt-extern). In het laatste geval wordt zo'n stilte meestal op een afzonderlijke regel geschreven. Ook 'pauzes' die achteraf gezien 'beurt-intern' blijken te zijn, worden op een aparte regel gezet en niet aan een bepaalde spreker toegewezen.

(.) stilte korter dan 0,2 seconde

tekst=
=tekst2 er is geen waarneembare stilte tussen de beurten van twee op elkaar volgende sprekers, of tussen opeenvolgende uitingseenheden van dezelfde spreker

[spreker1
spreker2] deze twee gespreksdeelnemers beginnen tegelijkertijd een beurt

sp [reker1
spr2...] een tweede spreker begint tijdens de beurt van de huidige spreker, en wel precies op het punt waarop het haakje staat

spr [eke] r1 De tweede, sluitende haak ']' geeft het punt aan waarop de uiting van de tweede spreker ophoudt (relatief ten opzichte van de uiting van de eerste spreker)

Prosodie

De interpunctietekens van de schrijftaal (punt, komma e.d.) fungeren niet als leestekens, maar als aanduiding van globale intonatielijnen:

- de punt wijst op een dalend intonatieverloop aan het eind van het betreffende uitingdeel
- de komma wijst op een licht stijgend intonatieverloop
- het vraagteken wijst op een sterk stijgende intonatie aan het einde van het betreffende uitingdeel (het hoeft hier niet om een vraag te gaan)